

106. møde.

Fredag den 31. marts kl. 13.

Formanden: Med skrivelse af dags dato oversender landstingets formand:

Forslag til lov om midlertidig ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende den offentlige skolebespisning),

hvilket lovforslag er vedtaget af landstinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Med skrivelse af dags dato oversender landstingets formand endvidere:

Forslag til lov om midlertidige ændringer af de i lov nr. 109 af 7. april 1936 fastsatte vurderings- og udlånsgrænser for visse kreditforeninger,

hvilket lovforslag er vedtaget af landstinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Første behandling af forslag til lov om midlertidig ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende den offentlige skolebespisning).

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1317).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Jeg har herved den ære for det høje folketing at forelægge forslag til lov om midlertidig ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende den offentlige skolebespisning), sådan som dette lovforslag er vedtaget af et flertal i det andet høje ting.

Efter de oplysninger, som er indhentet om kommunernes udgifter til skolebespisning i indeværende finansår, kan de samlede ud-

gifter anslås til 9—10 mill. kr. om året, og såfremt man som hidtil vil yde kommunerne refusion med ca. en trediedel af udgifterne, vil tilskuddet til bespisningen herefter beløbe sig til 3—4 mill. kr.

I landstinget havde jeg foreslået, at loven skulle være permanent, men ved forhandlingerne i landstinget er der mellem socialdemokratiet, det konservative folkeparti og det radikale venstre opnået enighed om at fortsætte den nuværende ordning indtil den 31. marts 1951. Det er det, som jeg nu henstiller, at det høje folketing giver tilslutning til.

Horn: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Andreassen, ikke kan være tilstede, skal jeg på mit partis vegne give tilslutning til, at lovforslaget får en velvillig og hurtig behandling. Vel vidende, at der i det andet høje ting har været visse meningsforskelligheder, vil jeg, som tingene ligger, dog mene, at det i høj grad er tilrådeligt, at man gennemfører lovforslaget hurtigt.

Jeg skal hermed anbefale det til hurtig behandling og vedtagelse.

Elin Appel: Jeg kommer til at bruge lidt mere end det ene minut, da jeg skal begrunde, hvorfor mit parti ikke går ind for lovforslaget.

Rigsdagens kurs med hensyn til dette problem har været præget af usikkerhed. Vi er kommet over det problem, om skolebespisningen skal være en social foranstaltning eller ikke. Det er den slet ikke. Den hører slet ikke hjemme i forsorgsloven mere. Spørgsmålet er, om loven skal være permanent, eller vi slet ikke skal have den, og det er jo et ret centralt spørgsmål. Jeg mener, at vi nu har forsøgt at tage lovens konsekvenser, og jeg indrømmer rigtigheden af, at når man overhovedet skal have skolebespisning, skal vi af menneskelige hensyn lade være at dele børnene, så nogen får og nogen ikke får. Det var ud fra dette hensyn, mit parti gik med til at slette trangsgænsen, og jeg vedstår, at det ville være forkert på denne måde at dele børnene.

For mig må problemet nu se sådan ud: enten skal alle eller ingen have, og jeg må mene, at den rigtigste løsning er, at ingen får. Vi kan se, hvordan tingene svulmer op,